

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de avocatul Vladislav Roșca, în numele și interesele lui Mihail Madan,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Madan împotriva Marianeii Acar cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea bunurilor imobile,

împotriva deciziei din 21 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Mariana Acar și s-a casat parțial hotărârea din 24 decembrie 2013 a Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău,

*(Dosarul Nr.2ra-896/23
Nr. PIGD 2-11101141-01-2ra-28062023)*

Recurs declarat până la 01 septembrie 2023, temeiurile nu se încadrează în art.432 alin.(2)-(4) din Codul de procedură civilă. Recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.
--

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău (Gh. Plămădeală)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Pahopol, Ru. Pulbere, A. Malii)

08 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de avocatul Vladislav Roșca, în numele și interesele lui Mihail Madan,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 16 februarie 2011, Mihail Madan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Marianeii Acar cu privire la lichidarea obstacolelor în folosirea bunurilor imobile.

2. În motivarea acțiunii a indicat că în baza titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. XXXXXXXX din 26 aprilie 2005, a devenit proprietar al terenului de pământ cu destinație - construcție locativă, situat în str. XXXXX nr.XX, or. XXXX, mun. XXXXX, nr. cadastral XXXXXXXX, cu suprafața de 0,0355 ha.

3. A menționat că la 31 mai 2010, tatăl său, Fiodor Madan a decedat, însă, în timpul vieții l-a rugat să nu instaleze gardul din calea de acces spre str. XXXXX în baza hotarelor stabilite, ceea ce a și făcut.

4. A susținut, că ulterior, a aflat că Marina Acar, în baza contractului de donație nr.XX din XX mai XX, a devenit proprietar al casei de locuit și al terenului aferent situat în mun. XXXX, or. XXXX, str.XXXX nr. XX, care după decesul tatălui s-a instalat în casa părintească.

5. Respectiv, de nenumărate ori Mihail Madan s-a adresat către Marina Acar cu rugămintea de a elibera porțiunea de teren ce-i aparține cu drept de proprietate, dar aceasta a refuzat, declarând că îi aparține dînzei.

6. A indicat că în baza extrasului din procesul-verbal nr. X/X din X martie XXX al Comitetului executiv al Sovietului sătesc XXXX, a devenit proprietar al casei de locuit situată în mun. XXXXX, or. XXXX, str. XXX nr. XX/b, nr. cadastral 01XXXXXX.XX.0X, este indicat și faptul că, în componența bunurilor ce se transmit cu drept de proprietate intră și veranda nominalizată cu suprafața de 10,04 m.p.

7. Totodată, a menționat că la rugămintea tatălui său, a acceptat să-i lase în folosință până la deces o jumătate din verandă, deoarece părinții doreau să aibă ieșire directă în ograda casei. În anul 1988, Mihail Madan și-a instalat încălzire autonomă, iar tatăl său a refuzat să fie conectat la sistemul de încălzire, motiv din care a fost nevoit să separe veranda în două părți, instalând un perete la insistența lui.

8. După decesul tatălui său Fiodor Madan, reclamantul s-a adresat către pârâta Marina Acar cu rugămintea de a elibera porțiunea de verandă,

deoarece dorea să demoleze peretele și să separe bunurile după cum este stabilit, dar aceasta a refuzat categoric.

9. Astfel, a solicitat reclamantul Mihail Madan obligarea pârâtei Marinei Acar de a înlătura obstacolele în folosirea bunurilor imobile, ce-i aparțin cu drept de proprietate și, anume, să demoleze gardul din calea de acces spre str. Cartușa, deoarece este instalat cu încălcarea hotarelor prevăzute în planul loturilor de pământ situat mun. XXXX, or. XXXX, str. XXXX nr. XX și XX/b și să nu-i creeze impedimente în folosirea părții de verandă lit. „A3” din casa de locuit nr. XX/b din str. XXXXX, or. XXXXX.

INCIDENTE DE PROCEDURĂ

10. Prin hotărârea din 24 decembrie 2013 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, s-a admis acțiunea depusă de către Madan Mihail. S-a dispus înlăturarea obstacolelor în folosirea bunurilor imobile, care aparțin cu drept de proprietate lui Mihail Madan, obligând-o pe Mariana Acar să demoleze și să reinstaleze gardul din calea de acces spre str. Cartușa, or. Durlești, mun. Chișinău, cât și gardul dintre terenurile ce le aparțin, conform planurilor cadastrale actuale și să nu creeze impedimente la efectuarea lucrărilor de demolare a peretelui de la veranda dintre lit. „a” și „A3” din casa de locuit nr. XX/b din str. XXXX, or. XXXXX, mun. XXXX, conform raportului de expertiză nr. 425 din 14 martie 2013.

11. Prin decizia din 02 iulie 2014 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către Acar Mariana și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

12. Prin decizia din 17 decembrie 2014 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de către Acar Mariana. S-a casat decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea în care s-a dispus să nu creeze impedimente la efectuarea lucrărilor de demolare a peretelui de la veranda dintre lit. „a” și „A3” și a fost emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă pretenția cu privire la lichidarea obstacolelor în folosirea bunurilor imobile și, anume, în partea efectuării lucrărilor de demolare a peretelui de la veranda dintre lit. „a” și „A3” din casa de locuit din str. XXXXX nr. 1XX/b, or. XXXXX, mun. XXX, ca fiind neîntemeiată. În rest, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe au fost menținute.

13. La 16 decembrie 2021, Madan Mihail, reprezentat de către avocatul Roșca Vladislav, a depus cerere de revizuire împotriva deciziei instanței de recurs, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de recurs și dispunerea rejudecării recursului.

14. Prin încheierea din 09 februarie 2022 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis cererea de revizuire depusă de Madan Mihail. S-a casat decizia din 17 decembrie 2014 a Curții Supreme de Justiție, iar, cauza civilă fiind reținută în procedura Curții Supreme de Justiție pentru rejudecarea recursului.

15. La 11 martie 2022, Acar Mariana a înregistrat o cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

16. Prin decizia din 11 mai 2022 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de Mariana Acar. S-a casat decizia din 02 iulie 2014 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Madan împotriva Marianeii Acar, cu privire la lichidarea obstacolelor în folosirea bunurilor imobile și s-a remis cauza civilă spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

17. Ulterior, la 29 septembrie 2022, apelanta Mariana Acar a depus cerere de apel completată, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii primei instanțe și anume în partea ce ține de dispoziția ”să nu creeze impedimente la efectuarea lucrărilor de demolare a peretelui de la verandă dintre lit. „a” și lit. „A3” a casei de locuit din str. XXXX nr.XX/b, or. XXXX, mun. XXXX, conform Raportului de expertiză nr.425 din 14 martie 2013, cu emiterea în această parte a unei noi decizii de respingere a pretențiilor.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

18. Rejudecând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 21 februarie 2023 a admis apelul declarat de reprezentantul apelantului Acar Mariana, avocatul Sergiu Cotruță. A casat parțial hotărârea din 24 decembrie 2013 a Judecătorei Buiucani, și a adoptat o nouă hotărâre în această parte prin care: Cererea de chemare în judecată înaintată de Madan Mihail împotriva Marianeii Acar cu privire la obligarea Marianeii Acar de a nu crea impedimente la efectuarea lucrărilor de demolare a peretelui de la veranda dintre lit. „a” și „A3” din str. XXX nr. XXb, or. XXXX, mun. XXXX, a fost respinsă ca neîntemeiată. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

19. Pentru a decide astfel, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii instanței ierarhic inferioare a conchis că instanța de fond a soluționat greșit cauza civilă în partea obligării Marianeii Acar de a nu crea impedimente la efectuarea lucrărilor de demolare a peretelui de la veranda dintre lit. „a” și „A3” din str. XXX nr. XXb din or. XXXX, mun. XXXXX, moment rezultat din aplicarea precum și aprecierea greșită a probelor prezentate în acest sens, situație care a generat constatarea incorectă a stării de fapt real existente.

20. În continuare, instanța de apel analizat prevederile art.316 alin. (1) și (2) și art. 376 alin.(1) din Codul civil, în raport cu criticile formulate în cererea de apel și materialul probator, a constatat că, anexa cu lit. „A3” este proprietatea lui Mihail Madan care este amplasată pe terenul ce-i aparține cu drept de proprietate, iar, veranda lit. „a”, este amplasată pe terenul cei aparține cu drept de proprietate Marianeii Acar, înregistrată din 21 martie 1988, în dosarul de inventariere tehnică a Biroului de inventariere tehnică,

prin urmare, este neîntemeiată solicitarea reclamantului/intimat, iar proprietatea acestuia asupra verandei lit. a, nu este demonstrată, or, aceasta fiind înregistrată mai bine de 25 ani după Fiodor Madan, iar ulterior după Mariana Acar (f.d. 87/88, Vol.I).

21. La caz, instanța de apel a notat că prima instanță eronat a dat apreciere înscrisurilor anexate la materialele cauzei, cu atât mai mult că veranda lit. a), potrivit materialelor cauzei este unica intrare în partea de imobil ce îi aparține apelantei/pârâte Mariana Acar.

22. În asemenea circumstanțe, instanța de apel a reținut că peretele din litigiu a cărei demolare se solicită este de fapt hotarul instalat prin care se separă terenul părților, astfel, cert este stabilit că de fapt peretele din anexele „A3” și lit. „a”, este hotarul dintre teritoriul părților din litigiu, prin urmare, este lipsită de temei solicitarea reclamantului/intimat Madan Mihai în prezenta acțiune.

23. Subsecvent, instanța de apel a notat că veranda este separată și în planul prezentat la materialele cauzei, care arată că veranda este împărțită în a câte 1/2 părți și aparține 1/2 lui Mihail Madan și 1/2 lui Fiodor Madan, fapt confirmat și prin extrasul din procesul verbal al ședinței comitetului executiv din 11 aprilie 1988, prin care reclamantului i s-a permis reutilizarea a 1/2 parte din anexa caldă lit. „A3” cu suprafața de 2,15 m.p. * 4 m.p., adică 8,6 m.p (f.d. 7, 10, Vol.I).

24. În aceste circumstanțe, instanța de apel a menționat că această suprafață îi aparține reclamantului Madan Mihail, fapt confirmat și prin raportul de constatare tehnico-științifică nr. 354 din 20 septembrie 2011, care indică că Mihail Madan a reconstruit 8,6 m.p. din veranda care are denumirea lit. „A3”, care este legalizată, iar, suprafața lit. „a”) nu este legalizată, din care considerente nu poate fi considerată proprietatea acestuia.

25. Sub alt aspect, instanța de apel a reținut că din raportul de expertiză anexat la materialele cauzei cu certitudine s-a stabilit că veranda lit. a) este unica intrare în casa proprietatea apelantei Mariane Acar, cu atât mai mult reclamantul Mihail Madan a recunoscut că a permis faptul divizării verandei și folosirea acesteia de către Fiodor Madan.

26. În virtutea acestor fapte, instanța de apel a reținut ca întemeiate argumentele apelului precum că, la examinarea cauzei în prima instanță nu au fost aduse probe precum că Mariana Acar ar fi pus impedimente în demolări legitime, deoarece pentru a invoca asemenea fapte reclamantul Mihail Madan ar fi trebuit să prezinte un proiect aprobat de demolare, or, un asemenea proiect nu există, în situația în care, apelanta este co-proprietară a unei părți din imobilul de pe str. XXXX nr. XX, or. XXXXX, mun. XXXX, în care cealaltă parte nr.XX/b aparține intimatului, deci, orice demolare se poate face doar cu respectarea dreptului apelantei/pârâte de a permite demolarea unui perete dintr-un imobil comun.

27. La fel, instanța de apel a stabilit că, la caz, demolarea unui perete ce desparte veranda A3 care îi aparține, de veranda lit. a), care este o construcție legalizată ce îi aparține apelantei/pârâte, și care este unica cale de acces în imobilul ultimei și se află integral pe terenul acesteia este una ilegală.

28. Astfel, instanța de apel a reținut ca întemeiate argumentele apelului cu privire la faptul că, la caz, nu a fost prezentate probe care ar demonstra că apelanta ocupă ilegal vre-o porțiune de teren, mai mult ca atât că Anexa litigioasă (lit.a) este autorizată, aceasta este amplasată pe terenul proprietate privată ce îi aparține apelantei.

29. În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că dosarul de inventariere tehnică conține liniile de hotar dintre imobile, astfel, lit. A3) legalizată aparține lui Mihail Madan, iar lit. a) este situată pe terenul lui Fiodor Madan, care a donat casa Marinei Acar, or, la materialele cauzei a fost anexat planul aprobat cadastral la situația anului 1988 (f.d. 88), din care arată clar că veranda - lit. „A3” este a lui Mihail Madan și lit. „a” este pe teritoriul terenului lui Fiodor Madan care este cu scări fiind unica intrare în casa acestuia, situație care determină suplimentar la netemeinicia acțiunii înaintată de către Mihail Madan în partea demolării peretelui dintre veranda lit. a) și A3 (f.d. 87/88, Vol.I).

30. Drept urmare, din considerentele descrise și având în vedere că circumstanțele pricinii au fost stabilite de către prima instanță, dar au fost apreciate greșit, la fel și normele de drept material au fost aplicate incorect și nu este necesară verificarea suplimentară a unor dovezi, instanța de apel a ajuns la concluzia de a admite apelul declarat de Acar Mariana, reprezentată de avocatul Sergiu Cotruță, a casa parțial hotărârea din 24 decembrie 2013 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, în partea în care s-a dispus obligarea Mariane Acar de a nu crea impedimente la efectuarea lucrărilor de demolare a peretelui de la veranda dintre lit. „a” și „A3” din str. XXXXX nr. XX/b din or. XXXX, mun. XXXX și în această parte se adoptă o nouă hotărâre, de respingere a pretenției, cu menținerea în rest a hotărârii primei instanțe.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

31. La 19 iunie 2023, prin intermediul poștei electronice (f.d. 125, Vol.II), avocatul Vladislav Roșca, acționând în numele și interesele lui Mihail Madan, a declarat recurs împotriva deciziei din 21 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 126/130, Vol.II)

32. În susținerea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță cât și în instanța de apel, suplimentar invocându-se că instanța de apel a constatat că proprietatea recurentului asupra verandei lit. „a”) nu este demonstrată și că veranda lit. „a”) este o construcție ce îi aparține Mariane Acar, ignorând în așa mod prevederile Legii nr. 1543 din 25 februarie 1998 cadastrului bunurilor imobile.

32.1. La fel, recurentul a considerat că instanța de apel că decizia instanței de apel este contradictorie, deoarece în partea motivată a acesteia instanța a constatat pe de o parte că veranda suprafața lit. „a”) nu este legalizată și nu poate fi considerată proprietatea lui Mihail Madan, iar pe de altă parte instanța de apel a reținut că veranda lit. „a”), care este o construcție legalizată ce îi aparține Marianeii Acar. Așadar, în cazul în care veranda ar fi separată în două, iar Mariana Acar era să aibă drept de proprietate asupra la 1/2 din verandă, acest fapt era să fie menționat în actele care atestă dreptul de ei proprietate, însă, aceste documente nu există, deoarece veranda constituie o construcție unitară, autorizată și legalizată, care, în urma partajării în totalitate i-a revenit recurentului.

32.2. A mai susținut recurentul că este eronată afirmația instanței de apel că, la caz nu au fost prezentate probe care ar demonstra că apelanta ocupă ilegal vreo porțiune de teren, or, probele din dosar dovedesc cu certitudine dreptul de proprietate a recurentului asupra verandei în întregime, prin actul care confirmă dreptul de proprietate (Extrasul din decizia comitetului executiv XXX nr. X/X din XX martie XX) și faptul că Mariana Acar are în posesie nejustificată bunul recurentului.

32.3. A mai menționat că este eronată concluzia instanței de apel precum că peretele din litigiu, a cărui demolare se solicită, este hotarul dintre teritoriul părților. Or, această concluzie se bazează pe premisa falsă că intimata ar avea un drept de proprietate asupra celeilalte părți din verandă, fapt ce a fost contrazis supra. În schimb, recurentul are un titlu de proprietate asupra întregii verande și este îndreptățit să exercite drepturi depline asupra acesteia, inclusiv cu demolarea peretelui. Deci, faptul că peretele coincide cu hotarul terenurilor nu face ca acesta să devină o despărțitură comună în sensul art. 556 din Codul Civil. Respectiv, peretele nu este un hotar și nu poate consolida din punct de vedere juridic o situație de fapt, iar Mariana Acar nu are niciun titlu de proprietate asupra acestei părți din verandă și nu a putut demonstra contrariul, ocupând porțiunea abuziv.

32.4. Drept urmare, în contextul celor enunțate a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii din 24 decembrie 2013 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, în partea ce ține de dispoziția obligării Marianeii Acar să nu creeze impedimente la efectuarea lucrărilor de demolare a peretelui de la veranda dintre lit. „a” și „A3” din casa de locuit nr. XXb din str. XXXX, or. XXXX, mun. XXXXX, conform raportului de expertiză nr. 425 din 14 martie 2013.

33. La 29 iunie 2023, Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul oficiului poștal, a expediat în adresa intimă Mariana Acar, copia recursului declarat de avocatul Vladislav Roșca, în numele și interesele lui Mihail Madan, împotriva deciziei din 21 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării

principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 135, Vol.II).

34. Prin referința depusă la 26 iulie 2023, Mariana Acar a solicitat respingerea recursului declarat de avocatul Vladislav Roșca, care acționează în numele și interesele lui Mihail Madan, împotriva deciziei din 21 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, ca inadmisibil (f.d. 137/140, Vol.II).

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

35. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.

36. În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

37. Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

38. Recursul declarat de avocatul Vladislav Roșca, în numele și interesele lui Mihail Madan, a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii nr. 246 din 31 iulie 2023 și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

39. Art. 434 din Codul de procedură civilă, prevede că:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

40. Art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă relevă că:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).”

41. Art. 432 alin. (2) lit.a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului reglementează că:

„(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța de judecată: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;”

42. Art.432 alin.(3) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului reglementează că:

„(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a

comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.”

43. Art.432 alin.(4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, reglementează că:

„(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.”

44. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, prevede că:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

45. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 21 februarie 2023 (f.d. 113; 114/123, Vol.II).

46. Decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2023, a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces, prin intermediul poștei electronice, la data de 28 aprilie 2023, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (f.d. 125, Vol.II).

47. Astfel, recursul declarat la 19 iunie 2023, prin intermediul poștei electronice, de avocatul Vladislav Roșca, în numele și interesele lui Mihail Madan, împotriva deciziei din 21 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, se consideră depus în termenul stabilit de art.434 din Codul de procedură civilă (a se vedea pct.39).

48. În continuare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare la data depunerii cererii de recurs).

49. În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

50. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității

temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data declarării recursului.

51. Din analiza recursului declarat rezultă că, avocatul Vladislav Roșca, acționând în numele și interesele lui Mihail Madan, a invocat temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin. (2) lit. a) și alin. (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data de 19 iunie 2023.

52. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reținând că recurenta a făcut trimitere la temeiul de drept prevăzut de art.432 alin.(2), lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului (*a se vedea pct.41*), nu a stabilit că instanța de apel, aplicând normele respective, ar fi extins norma juridică dincolo de ipotezele la care se aplică sau invers.

53. În continuare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție verificând motivele de casare invocate în temeiul art. 432 alin. (3) din Codul de procedură civilă (*a se vedea pct.42*), atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile normei enunțate, deoarece se referă la dezacordul recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural.

54. În context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

55. Dezacordul recurente cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

56. Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție învederează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

57. Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

58. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, verificând din oficiu, existența circumstanțelor expuse în art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă (*a se vedea pct.43*), nu a depistat.

59. Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

60. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p.38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

61. La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

62. Din considerentele redată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de avocatul Vladislav Roșca, în numele și interesele lui Mihail Madan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

63. În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, art.440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul depus de avocatul Vladislav Roșca, în numele și interesele lui Mihail Madan, împotriva deciziei din 21 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Munteanu